

שופטים

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז
יז יח יט כ כא

שופטים פרק-א

א ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: **ב** ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: **ג** ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: **ד** ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש: **ה** וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי: **ו** וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו: **ז** ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים וביאהו ירושלים וימת שם: **ח** וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש: **ט** ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה: **י** וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפני קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי: **יא** וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפני קרית ספר: **יב** ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר וילכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: **יג** וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: **יד** ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: **טו** ותאמר לו הבה לי ברכה פי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב

את גלות עלית ואת גלות תחתית: (פ) **{טז}** ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: **{יז}** וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הפנעני וישב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: **{יח}** וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: **{יט}** ויהי יהודה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את ישבי העמק כי רכב ברזל להם: **{כ}** ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משם את שלשה בני הענק: **{כא}** ואת היבואי יושב ירושלים לא הורישו בני בנימן וישב היבואי את בני בנימן בירושלים עד היום הזה: (ס) **{כב}** ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהנה עמם: **{כג}** ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לוז: **{כד}** ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד: **{כה}** ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: **{כו}** וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה: (פ) **{כז}** ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת (ישב) יושבי דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל הפנעני לשבת בארץ הזאת: **{כח}** ויהי כי חזק ישראל וישם את הפנעני למס והוריש לא הורישו: (ס) **{כט}** ואפרים לא הוריש את הפנעני היושב בגזר וישב הפנעני בקרב בגזר: (פ) **{ל}** זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הפנעני בקרב ויהיו למס: (ס) **{לא}** אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב: **{לב}** וישב האשרי בקרב הפנעני יושבי הארץ כי לא הורישו: (ס) **{לג}** נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הפנעני יושבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס: (ס) **{לד}** וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק: **{לה}** ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס: **{לו}** וגבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה: (פ)

א וַיַּעַל מִלֶּאֶרֶץ יְהוּדָה מִן הַגִּלְגָּל אֶל הַבְּכִים וַיֹּאמֶר אֶעֱלֶה אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאָבִיא אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתִּיכֶם וְאָמַר לֹא אֶפְרָ בְרִיתִי אֶתְכֶם לְעוֹלָם: **ב** וְאַתֶּם לֹא תִכְרְתוּ בְרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת מִזְבַּחֹתֵיהֶם תִּתְצוּן וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקִלִּי מֵהַ זֹאת עֲשִׂיתֶם: **ג** וְגַם אֲמַרְתִּי לֹא אֶגְרֹשׁ אֹתְכֶם מִפְּנֵיכֶם וְהָיוּ לְכֶם לְצַדִּיקִים וְאֱלֹהֵיהֶם יִהְיוּ לְכֶם לְמוֹקֵשׁ: **ד** וְיִהְיֶה כְּדָבָר מִלֶּאֶרֶץ יְהוּדָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הָעָם אֶת קוֹלָם וַיִּבְכוּ: **ה** וַיִּקְרְאוּ שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בְּכִים וַיִּזְבְּחוּ שֵׁם לַיהוָה: **ו** וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת הָעָם וַיֵּלְכוּ: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ לְרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ: **ז** וַיַּעֲבֹדוּ הָעָם אֶת יְהוָה כֹּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכֹל יְמֵי הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָאָרִיכוּ יְמֵים אַחֲרָיו יְהוֹשֻׁעַ אֲשֶׁר רָאוּ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: **ח** וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן עֶבֶד יְהוָה בֶּן מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים: **ט** וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבּוֹל נַחֲלָתוֹ בְּתַמְנַת חֶרֶס בְּהַר אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר גֵּעִשׁ: **י** וְגַם כָּל הַדּוֹר הַהוּא נֶאֱסָפוּ אֶל אֲבוֹתָיו וַיָּקָם דּוֹר אַחֵר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֶת יְהוָה וְגַם אֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: **יא** וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבֹדוּ אֶת הַבְּעָלִים: **יב** וַיַּעֲזְבוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם הַמוֹצִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרֵים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיִּכְעֶסוּ אֶת יְהוָה: **יג** וַיַּעֲזְבוּ אֶת יְהוָה וַיַּעֲבֹדוּ לְבַעַל וְלַעֲשֻׁתוֹת: **יד** וַיַּחַר אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד שִׁסִּים וַיִּשְׁסֹו אוֹתָם וַיִּמְכָּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם מִסְּבִיב וְלֹא יָכְלוּ עוֹד לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם: **טו** בְּכָל אֲשֶׁר יֵצְאוּ יַד יְהוָה הִיָּתֶה בָּם לְרַעָה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם וַיַּצַּר לָהֶם מְאֹד: **טז** וַיָּקָם יְהוָה שִׁפְטִים וַיִּזְשִׁיעוּם מִיַּד שִׁסִּיהֶם: **יז** וְגַם אֶל שִׁפְטֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ כִּי זָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרֵים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם סָרוּ מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכוּ אֲבוֹתָם לִשְׁמֹעַ מִצְוֹת יְהוָה לֹא עָשׂוּ כֵן: **יח** וְכִי הָקִים יְהוָה לָהֶם שִׁפְטִים וְהָיָה יְהוָה עִם הַשִּׁפְטָה וְהוֹשִׁיעֵם מִיַּד אוֹיְבֵיהֶם כֹּל יְמֵי הַשּׁוֹפֵט כִּי יִנָּחֵם יְהוָה מִנְּאֻקָתָם מִפְּנֵי לְחֻצִיָּהֶם וְדַחְקֵיהֶם: **יט** וְהָיָה בְּמוֹת הַשּׁוֹפֵט יָשְׁבוּ וְהִשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם לְלַקֵּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרֵים לַעֲבֹדָם וְלַהֲשִׁתַּחֲוֹת לָהֶם לֹא הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדֶּרֶכָם הַקְּשָׁה: **כ** וַיַּחַר אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יַעֲן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי: **כא** גַּם אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עֲזַב יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמָת: **כב** לְמַעַן נִסּוֹת בָּם אֶת יִשְׂרָאֵל הַשֹּׁמְרִים הֵם אֶת דֶּרֶךְ יְהוָה לְלַקֵּת בָּם כְּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבוֹתָם אִם לֹא: **כג** וַיִּנַּח יְהוָה אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְבַלְתִּי הוֹרִישׁם מִהָרָה וְלֹא נָתַנְם בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ: **פ**

שופטים פרק-ג

א ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען: **ב** רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום: **ג** חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: **ד** ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: **ה** ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: **ו** ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: **ז** ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות: **ח** ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שנים: **ט** ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו: **י** ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: **יא** ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז: **יב** ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה: **יג** ויאסף אליו את בני עמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים: **יד** ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה: **טו** ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב: **טז** ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארפה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו: **יז** ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד: **יח** ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה: **יט** והוא שוב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו: **כ** ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הפסא: **כא** וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו: **כב** ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה: **כג** ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל:

כד והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו: אך מסיף הוא את רגליו בחדר המקרה: **כה** ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת: **כו** ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה: **כז** ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם: **כח** ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר: **כט** ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: **ל** ותפנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: **לא** ואחרי היתה שמגר בן ענת ויהי את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל: **ל**

שופטים פרק-ד

א ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: **ב** וימכרו יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: **ג** ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: **ד** ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא: **ה** והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: **ו** ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לה ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולון: **ז** ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך: **ח** ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך: **ט** ותאמר הלה אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתיך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: **י** ויצעק ברק את זבולון ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: **יא** וחבר הקיני נפרד מקיין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אלון (בצענים) בצעננים אשר את קדש: **יב** ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור: **יג** ויצעק סיסרא את כל רכבו תשע

מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון:
י ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא
בידה הלא יהוה יצא לפניו וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש
אחריו: **ט** ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי
חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: **טז** וברק
רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה
סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד: **יז** וסיסרא נס ברגליו אל אהל
יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני:
יח ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל
תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: **יט** ויאמר אליה השקיני
נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו:
כ ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר
היש פה איש ואמרת אין: **כא** ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל
ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו
ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: **כב** והנה ברק רדף את סיסרא
ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש
ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: **כג** ויכנע אלהים
ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל: **כד** ותלה יד בני
ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך
כנען: (פ)

שופטים פרק-ה

א ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביזם ההוא לאמר: **ב** בפרע
פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: **ג** שמעו מלכים האזינו
רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל: **ד** יהוה
בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם
עבים נטפו מים: **ה** הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי
ישראל: **ו** בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות
ילכו ארחות עקלקלות: **ז** חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי
דבורה שקמתי אם בישראל: **ח** יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים
מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל: **ט** לבי לחוקקי ישראל
המתנדבים בעם ברכו יהוה: **י** רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין

והלכי על דרך שיחו: **{יא}** מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה: **{יב}** עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קים ברק ושבה שביך בן אבינעם: **{יג}** אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים: **{יד}** מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממיה מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבת ספר: **{טו}** ושרי ביששכר עם דברה ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראוּבן גדלים חקקי לב: **{טז}** למה ישבת בין המשפּתים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראוּבן גדולים חקרי לב: **{יז}** גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון: **{יח}** זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה: **{יט}** באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענה על מי מגדו בצע כסף לא לקחו: **{כ}** מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא: **{כא}** נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז: **{כב}** אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו: **{כג}** אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארו ישביה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים: **{כד}** תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך: **{כה}** מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה: **{כו}** ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו: **{כז}** בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד: **{כח}** בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו: **{כט}** חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה: **{ל}** הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתיים לצוארי שלל: **{לא}** כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה: (פ)

שופטים פרק-ו

{א} ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים: **{ב}** ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות: **{ג}** והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו: **{ד}** ויחנו עליהם

וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת יְבוּל הָאָרֶץ עַד בּוֹאֲךָ עֲזָה וְלֹא יִשְׁאִירוּ מִחַיָּה בְּיִשְׂרָאֵל
וְשָׂה וְשׂוֹר וְחִמּוֹר: **נה** כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאֶהְלִיֵּם (יבאו) וַיָּבֹאוּ כְּדִי
אֲרָבָה לְרַב וְלָהֶם וְלִגְמֻלֵיהֶם אֵין מִסֹּפֶר וַיָּבֹאוּ בְּאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ: **נו** וַיִּדַּל
יִשְׂרָאֵל מְאֹד מִפְּנֵי מִדְּיָן וַיִּזְעַקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה: (פ) **נז** וַיְהִי כִּי
זָעַקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה עַל אֲדוֹת מִדְּיָן: **נח** וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נְבִיא
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי הָעֲלִיתִי
אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאַצִּיא אֶתְכֶם מִבֵּית עַבְדִּים: **נט** וְאַצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד
מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל לְחָצִיכֶם וְאַגְרַשׁ אוֹתְם מִפְּנִיכֶם וְאַתְּנָה לְכֶם אֶת אֲרָצְם:
נו וְאַמְרָה לְכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירָאוּ אֶת אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
אִתְּם יוֹשְׁבֵי בְּאֲרָצְם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי: (פ) **נא** וַיָּבֹא מִלְּאָךְ יְהוָה
וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּעַפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אֲבִי הָעֶזְרִי וְגִדְעוֹן בְּנוֹ
חֲבַט חֲטִים בַּגַּת לְהַנִּיס מִפְּנֵי מִדְּיָן: **נב** וַיֵּרָא אֵלָיו מִלְּאָךְ יְהוָה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו יְהוָה עִמָּךְ גְּבוֹר הַחַיִּל: **נג** וַיֹּאמֶר אֵלָיו גִּדְעוֹן בִּי אֲדֹנָי וַיֵּשׁ יְהוָה
עִמָּנוּ וְלָמָּה מִצָּאֲתָנוּ כָּל זֹאת וְאֵיךְ כָּל נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר סָפְרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ:
לֹאמַר הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הָעֵלְנוּ יְהוָה וְעַתָּה נִטְשָׁנוּ יְהוָה וַיִּתְּנֵנוּ בְּכַף מִדְּיָן:
נד וַיִּפֹּן אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר לָךְ בְּכַחַף זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְּיָן
הֲלֹא שְׁלַחְתִּיךָ: **נט** וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדֹנָי בְּמָה אוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל הֲנִה
אֶלְפִי הַדָּל בְּמִנְשָׂה וְאַנְכִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי: **נז** וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה כִּי
אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהִכִּיתִי אֶת מִדְּיָן כְּאִישׁ אֶחָד: **נח** וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם נָא מִצָּאֲתִי
חַן בְּעֵינֶיךָ וְעֲשִׂיתִי לִי אוֹת שְׂאֵתָה מִדְּבַר עַמִּי: **נח** אֵל נָא תִמַּשׁ מִזֶּה
עַד בָּאִי אֵלָיךָ וְהִצָּאֲתִי אֶת מִנְחָתִי וְהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֲשֶׁב עַד
שׁוּבָךְ: **נט** וְגִדְעוֹן בָּא וַיַּעַשׂ גְּדִי עֲזִים וְאִיפַת קֶמַח מִצוֹת הַבָּשָׂר שָׁם
בַּסֶּל וְהִמְרַק שָׁם בַּפְּרוֹר וַיִּוצֵא אֵלָיו אֵל תַּחַת הָאֱלֹהִים וַיִּגַּשׁ: (ס)
כ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלְּאָךְ הָאֱלֹהִים קַח אֶת הַבָּשָׂר וְאֶת הַמִּצּוֹת וְהִנַּח אֵל
הַסֶּלַע הַלֵּז וְאֶת הַמְּרַק שְׂפוּךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: **כא** וַיִּשְׁלַח מִלְּאָךְ יְהוָה אֶת
קָצֵה הַמִּשְׁעָנָת אֲשֶׁר בִּידוֹ וַיִּגַּע בַּבָּשָׂר וּבַמִּצּוֹת וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן הַצּוֹר
וַתֹּאכַל אֶת הַבָּשָׂר וְאֶת הַמִּצּוֹת וּמִלְּאָךְ יְהוָה הִלָּךְ מֵעֵינָיו: **כב** וַיֵּרָא
גִּדְעוֹן כִּי מִלְּאָךְ יְהוָה הוּא (ס) (ס) וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶהְיֶה אֲדֹנָי יְהוָה כִּי עַל
כֵּן רָאִיתִי מִלְּאָךְ יְהוָה פָּנִים אֶל פָּנִים: **כג** וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה שְׁלוֹם לָךְ אֵל
תִּירָא לֹא תִמּוֹת: **כד** וַיִּבֶן שָׁם גִּדְעוֹן מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא לוֹ יְהוָה שְׁלוֹם
עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדָנוּ בְּעַפְרַת אֲבִי הָעֶזְרִי: (פ) **כה** וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא
וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה קַח אֶת פֶּר הַשּׂוֹר אֲשֶׁר לְאָבִיךָ וּפֶר הַשִּׁנִּי שֶׁבַע שָׁנִים
וְהִרְסֵת אֶת מִזְבֵּחַ הַבַּעַל אֲשֶׁר לְאָבִיךָ וְאֶת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָלָיו תִּכְרַת:
כו וּבְנִיתִי מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל רֹאשׁ הַמַּעוֹז הַזֶּה בַּמַּעְרָכָה וְלִקְחֹת
אֶת הַפֶּר הַשִּׁנִּי וְהָעֲלִית עוֹלָה בְּעֲצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרַת: **כז** וַיִּקַּח
גִּדְעוֹן עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מֵעַבְדָּיו וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיְהִי כַּאֲשֶׁר

יֵרָא אֶת בֵּית אָבִיו וְאֶת אֲנָשֵׁי הָעִיר מַעֲשׂוֹת יוֹמָם וַיַּעַשׂ לַיְלָה:
{כח} וַיִּשְׁכְּמוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר בַּבֹּקֶר וְהָיָה נִתְּחַם מִזְבַּח הַבַּעַל וְהָאִשְׁרָה אֲשֶׁר
עָלְיוֹ כָּרְתָהּ וְאֶת הַפֶּר הַשְּׂנִי הָעֵלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַבְּנוּי: **{כט}** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּדְרָשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גִדְעוּן בֶּן יוֹאֵשׁ
עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה: **{ל}** וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר אֶל יוֹאֵשׁ הוֹצֵא אֶת בְּנֶךָ וַיִּמַּת
כִּי נִתְּחַם אֶת מִזְבַּח הַבַּעַל וְכִי כָרַת הָאִשְׁרָה אֲשֶׁר עָלָיו: **{לא}** וַיֹּאמֶר יוֹאֵשׁ
לְכָל אֲשֶׁר עָמְדוּ עָלָיו הָאֲתָם תִּרְיֹבוּן לַבַּעַל אִם אַתֶּם תּוֹשִׁיעוּן אוֹתוֹ אֲשֶׁר
יִרִיב לוֹ יוֹמַת עַד הַבֹּקֶר אִם אֱלֹהִים הוּא יִרְבֵּ לּוֹ כִּי נִתְּחַם אֶת מִזְבְּחוֹ:
{לב} וַיִּקְרָא לוֹ בַּיּוֹם הַהוּא יִרְבַּעַל לֵאמֹר יִרְבֵּ בּוֹ הַבַּעַל כִּי נִתְּחַם אֶת
מִזְבְּחוֹ: **{פ}** **{לג}** וְכָל מַדְיָן וְעַמְלֵק וּבְנֵי קֶדֶם נֶאֱסָפוּ יַחְדָּו וַיַּעֲבְרוּ וַיַּחֲנוּ
בְּעַמְקֵי יִזְרְעֵאל: **{לד}** וְרוּחַ יְהוָה לָבָשָׁה אֶת גִּדְעוּן וַיִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר וַיִּזְעַק
אֲבִיעֶזֶר אַחֲרָיו: **{לה}** וּמִלְאָכִים שָׁלַח בְּכָל מְנוּשָׁה וַיִּזְעַק גַּם הוּא אַחֲרָיו
וּמִלְאָכִים שָׁלַח בְּאִשְׁרֵי וּבְזַבְלוֹן וּבְנַפְתָּלִי וַיַּעֲלוּ לְקִרְיַת־שָׁן וַיֹּאמֶר
גִּדְעוּן אֶל הָאֱלֹהִים אִם יִשְׁפָּךְ מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
{לז} הֲיֵהָ אֲנֹכִי מְצִיג אֶת גִּזְתְּ הַצֶּמֶר בַּגֶּרֶן אִם טַל יִהְיֶה עַל הַגִּזָּה לְבִדְהָ
וְעַל כָּל הָאָרֶץ חָרֵב וַיִּדְעַתִּי כִּי תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
{לח} וַיְהִי כֵן וַיִּשְׁכַּם מִמַּחֲרַת וַיִּזַּר אֶת הַגִּזָּה וַיִּמְץ טַל מִן הַגִּזָּה מְלֹא
הַסֶּפֶל מִיָּם: **{לט}** וַיֹּאמֶר גִּדְעוּן אֶל הָאֱלֹהִים אֵל יַחַר אַפִּי בִּי וְאִדְבָּרָה
אֶף הַפְּעַם אֲנֹסָה נָא רַק הַפְּעַם בַּגִּזָּה יְהִי נָא חָרֵב אֶל הַגִּזָּה לְבִדְהָ וְעַל
כָּל הָאָרֶץ יִהְיֶה טַל: **{מ}** וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים כֵּן בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי חָרֵב אֶל
הַגִּזָּה לְבִדְהָ וְעַל כָּל הָאָרֶץ הָיָה טַל: **{פ}**

שופטים פרק-ז

{א} וַיִּשְׁכַּם יִרְבַּעַל הוּא גִדְעוּן וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּחֲנוּ עַל עֵין חֶרֶד
וּמַחֲנֵה מַדְיָן הָיָה לוֹ מִצְפּוֹן מִגְּבַעַת הַמּוֹרָה בְּעַמְקֵי: **{ב}** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
גִּדְעוּן רַב הָעָם אֲשֶׁר אִתְּךָ מִתַּתִּי אֶת מַדְיָן בְּיָדִם פֶּן יִתְפָּאֵר עָלַי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר יָדֵי הוֹשִׁיעָה לִּי: **{ג}** וְעַתָּה קְרָא נָא בְּאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר מִי יֵרָא
וְחֶרֶד יֵשֵׁב וַיִּצְפֹּר מֵהָר הַגִּלְעָד וַיֵּשֶׁב מִן הָעָם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אָלֶף
וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים נְשָׂאָרוּ: **{ד}** **{ו}** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל גִּדְעוּן עוֹד הָעָם רַב
הוֹרֵד אוֹתָם אֶל הַמַּיִם וְאַצְרֹפְנוּ לָךְ שֵׁם וְהָיָה אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ זֶה יֵלֶךְ
אִתְּךָ הוּא יֵלֶךְ אִתְּךָ וְכָל אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ זֶה לֹא יֵלֶךְ עִמָּךְ הוּא לֹא יֵלֶךְ:
{ה} וַיֹּרֵד אֶת הָעָם אֶל הַמַּיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל גִּדְעוּן כָּל אֲשֶׁר יֵלֶךְ בְּלִשׁוֹנוֹ

מן המים כאשר ילק הפלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות: **ו** ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים: **(ו)** **ז** ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקמו: **ח** ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת בעמק: **(פ)** **ט** ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתי בידך: **י** ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה: **יא** ושמעתי מה ידברו ואחר תחזקנה ידך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה: **יב** ומדן ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב: **יג** ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה (צלול) צליל לחם שערים מתהפך במחנה מדן ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל: **יד** ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדן ואת כל המחנה: **(פ)** **טו** ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדן: **טז** ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הפדים: **יז** ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו: **יח** ויתקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ויתקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון: **(פ)** **יט** ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אף הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הפדים אשר בידם: **כ** ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הפדים ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים וביד מינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון: **כא** ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו (ויניסו) וינוסו: **כב** ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת: **כג** ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדן: **כד** ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדן ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן: **כה** וילכדו שני שרי מדן את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב

בְּצוּר עוֹרֵב וְאֵת זָאֵב הָרְגוּ בְּיָקֵב זָאֵב וַיִּרְדְּפוּ אֶל מִדְּיָן וְרֹאשׁ עֵרֵב וְזָאֵב
הַבְּיָאוּ אֶל גְּדֵעוֹן מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן:

שופטים פרק-ח

א וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ אֶפְרַיִם מִה הַדְּבָר הַזֶּה עָשִׂיתָ לָנוּ לְבִלְתִּי קְרֹאוֹת
לָנוּ כִּי הִלַּכְתָּ לְהִלָּחֵם בְּמִדְיָן וַיְרִיבוּן אֹתוֹ בְּחִזְקָה: **ב** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה
עָשִׂיתִי עִתָּה כְּכֶם הֲלוֹא טוֹב עֲלִילוֹת אֶפְרַיִם מִבְּצִיר אֲבִיעֶזֶר: **ג** בְּיַדְכֶם
נָתַן אֱלֹהִים אֶת שְׂרֵי מִדְּיָן אֶת עֵרֵב וְאֵת זָאֵב וַיְמַה יְכַלְתִּי עֲשׂוֹת כְּכֶם אֲז
רָפְתָה רוּחַם מֵעַלְיוֹ בְּדַבְּרוֹ הַדְּבָר הַזֶּה: **ד** וַיָּבֵא גְדֵעוֹן הַיַּרְדֵּנָה עֵבֶר
הוּא וְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ אֲשֶׁר אֹתוֹ עֵיפִים וְרֹדְפִים: **ה** וַיֹּאמֶר לְאֲנָשֵׁי
סְכוֹת תָּנוּ נָא כְּפָרוֹת לֶחֶם לָעַם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי כִי עֵיפִים הֵם וְאֲנֹכִי רֹדֵף
אֲחֵרֵי זֶבַח וְצִלְמִנֶע מַלְכֵי מִדְּיָן: **ו** וַיֹּאמֶר שְׂרֵי סְכוֹת הַכֹּף זֶבַח וְצִלְמִנֶע
עִתָּה בְּיַדְךָ כִּי נָתַן לְצַבָּאָה לֶחֶם: **ז** וַיֹּאמֶר גְּדֵעוֹן לִכֵּן בָּתֵּת יְהוָה אֶת
זֶבַח וְאֵת צִלְמִנֶע בְּיַדִּי וְדַשְׁתִּי אֶת בְּשָׂרְכֶם אֶת קוֹצֵי הַמַּדְבָּר וְאֵת
הַבְּרַקָּנִים: **ח** וַיַּעַל מִשֵּׁם פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כְּזֹאת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אֲנָשֵׁי
פְּנוּאֵל כְּאֲשֶׁר עָנוּ אֲנָשֵׁי סְכוֹת: **ט** וַיֹּאמֶר גַּם לְאֲנָשֵׁי פְּנוּאֵל לֵאמֹר
בְּשׁוּבֵי בְּשִׁלּוֹם אֲתֹץ אֶת הַמַּגְדָּל הַזֶּה: **י** וְזֶבַח וְצִלְמִנֶע בְּקִרְקֹר
וּמַחְנִיָּהם עִמָּם כַּחֲמִשָּׁת עֶשֶׂר אֶלֶף כָּל הַנוֹתָרִים מִכָּל מַחְנֵה בְּנֵי קֵדָם
וְהַנְּפִלִים מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חָרֵב: **יא** וַיַּעַל גְּדֵעוֹן דֶּרֶךְ
הַשְּׂכוּנֵי בְּאֵהֲלִים מִקֵּדָם לִנְבַח וַיִּגְבְּהָה וַיִּךְ אֶת הַמַּחְנֵה וְהַמַּחְנֵה הָיָה
בְּטַח: **יב** וַיִּנּוֹסוּ זֶבַח וְצִלְמִנֶע וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכְּדוּ אֶת שְׁנֵי מַלְכֵי מִדְּיָן
אֶת זֶבַח וְאֵת צִלְמִנֶע וְכָל הַמַּחְנֵה וְכָל הַמַּחְנֵה הִחְרִיד: **יג** וַיָּשֶׁב גְּדֵעוֹן בֶּן יוֹאֵשׁ מִן
הַמַּלְחָמָה מִלְּמַעְלָה הַחֲרָס: **יד** וַיִּלְכְּדוּ נְעַר מֵאֲנָשֵׁי סְכוֹת וַיִּשְׁאַלְהוּ
וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת שְׂרֵי סְכוֹת וְאֵת זִקְנֵיהֶם שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה אִישׁ: **טו** וַיָּבֵא
אֶל אֲנָשֵׁי סְכוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֶבַח וְצִלְמִנֶע אֲשֶׁר חֲרַפְתֶּם אוֹתִי לֵאמֹר
הַכֹּף זֶבַח וְצִלְמִנֶע עִתָּה בְּיַדְךָ כִּי נָתַן לְאֲנָשֵׁיךָ הַיְעֵפִים לֶחֶם: **טז** וַיִּקַּח
אֶת זִקְנֵי הָעִיר וְאֵת קוֹצֵי הַמַּדְבָּר וְאֵת הַבְּרַקָּנִים וַיִּדַע בָּהֶם אֶת אֲנָשֵׁי
סְכוֹת: **יז** וְאֵת מַגְדָּל פְּנוּאֵל נָתַץ וַיַּהַרְג אֶת אֲנָשֵׁי הָעִיר: **יח** וַיֹּאמֶר
אֶל זֶבַח וְאֶל צִלְמִנֶע אֵיפָה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֲרַגְתֶּם בְּתַבּוּר וַיֹּאמְרוּ כַּמוֹךָ
כְּמוֹהֶם אֶחָד כְּתָאֵר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: **יט** וַיֹּאמֶר אַחִי בְּנֵי אִמִּי הֵם חֵי יְהוָה
לוֹ הַחִיִּיתֶם אוֹתָם לֹא הֲרַגְתִּי אֶתְכֶם: **כ** וַיֹּאמֶר לִיְתֵר בְּכוֹרוֹ קוּם הֲרַג
אוֹתָם וְלֹא שֶׁלֶף הַנְּעַר חָרְבוּ כִּי יֵרָא כִּי עוֹדְנוּ נְעַר: **כא** וַיֹּאמֶר זֶבַח

וְצַלְמַנְעָה קוּיִם אֶתְהָ וּפָגַע בְּנוֹ כִּי כָאִישׁ גְּבוּרָתוֹ וַיִּקָּם גְּדַעוֹן וַיַּהַרְגֵם אֶת
זָבַח וְאֶת צַלְמַנְעָה וַיִּקַּח אֶת הַשְּׁהֲרָנִים אֲשֶׁר בְּצוּאָרֵי גַמְלִיָּהֶם:
{כב} וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֵל גְּדַעוֹן מִשָּׁל בְּנוֹ גַם אֶתְהָ גַם בְּנֶה גַם בֶּן
בְּנֶה כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדְיָן: **{כג}** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גְּדַעוֹן לֹא אֲמַשֵּׁל אֲנִי
בְּכֶם וְלֹא יִמְשַׁל בְּנֵי בְּכֶם יְהוָה יִמְשַׁל בְּכֶם: **{כד}** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גְּדַעוֹן
אֲשַׁאֲלֶה מִכֶּם שְׁאֵלָה וְתַנּוּ לִי אִישׁ נָזֵם שְׁלָלוֹ כִּי נִזְמִי זָהָב לָהֶם כִּי
יִשְׁמַעְאֲלִים הֵם: **{כה}** וַיֹּאמְרוּ נָתַן נָתַן וַיִּפְרְשׂוּ אֶת הַשְּׁמָלָה וַיִּשְׁלִיכוּ
שָׁמָה אִישׁ נָזֵם שְׁלָלוֹ: **{כו}** וַיְהִי מִשְׁקַל נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר שָׁאֵל אֶלְךָ
וּשְׁבַע מֵאוֹת זָהָב לְבַד מִן הַשְּׁהֲרָנִים וְהַנְּטָפוֹת וּבִגְדֵי הָאֲרָגְמָן שֶׁעַל
מַלְכֵי מִדְיָן וּלְבַד מִן הָעֲנֻקוֹת אֲשֶׁר בְּצוּאָרֵי גַמְלִיָּהֶם: **{כז}** וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ
גְּדַעוֹן לְאִפּוֹד וַיֵּצֵג אוֹתוֹ בְּעִירוֹ בְּעַפְרָה וַיִּזְנוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שֵׁם וַיְהִי
לְגְדַעוֹן וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ: **{כח}** וַיִּכְנַע מִדְיָן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְפוּ
לְשֹׂאת רֹאשׁוֹ וְתִשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה בִּימֵי גְדַעוֹן: (פ) **{כט}** וַיֵּלֶךְ
יִרְבֵּעַל בֶּן יוֹאֵשׁ וַיֵּשֶׁב בְּבֵיתוֹ: **{ל}** וּלְגְדַעוֹן הָיוּ שִׁבְעִים בָּנִים יִצְאֵי יֶרֶכוֹ כִּי
נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ: **{לא}** וּפִילְגָשׁוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁכְּמוֹ יָלְדָה לוֹ גַם הִיא בֶּן וַיִּשָּׂם
אֶת שְׁמוֹ אַבִּימֶלֶךְ: **{לב}** וַיָּמָת גְּדַעוֹן בֶּן יוֹאֵשׁ בְּשִׁיבָה טוֹבָה וַיִּקְבֹּר בְּקִבְרֵי
יוֹאֵשׁ אָבִיו בְּעַפְרָה אָבִי הָעֶזְרִי: (פ) **{לג}** וַיְהִי כֹאֲשֶׁר מָת גְּדַעוֹן וַיִּשׁוּבוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים וַיִּשְׁיִמוּ לָהֶם בַּעַל בְּרִית לְאֱלֹהִים:
{לד} וְלֹא זָכְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמְצִיל אוֹתָם מִיַּד כָּל
אִיְבֵיהֶם מִסְּבִיב: **{לה}** וְלֹא עָשׂוּ חֶסֶד עִם בֵּית יִרְבֵּעַל גְּדַעוֹן כְּכֹל הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר עָשָׂה עִם יִשְׂרָאֵל: (פ)

שופטים פרק ט

{א} וַיֵּלֶךְ אַבִּימֶלֶךְ בֶּן יִרְבֵּעַל שְׁכֵמָה אֶל אַחֵי אִמּוֹ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וְאֵל כָּל
מִשְׁפַּחַת בֵּית אָבִי אִמּוֹ לֵאמֹר: **{ב}** דַּבְּרוּ נָא בְּאַזְנֵי כָל בַּעְלֵי שְׁכָם מִה
טוֹב לָכֶם הַמְשַׁל בְּכֶם שִׁבְעִים אִישׁ כָּל בְּנֵי יִרְבֵּעַל אִם מִשָּׁל בְּכֶם אִישׁ
אֶחָד וַיִּזְכְּרֶתֶם כִּי עֲצַמְכֶם וּבְשַׂרְכֶם אֲנִי: **{ג}** וַיְדַבְּרוּ אַחֵי אִמּוֹ עֲלָיו בְּאַזְנֵי
כָּל בַּעְלֵי שְׁכָם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּטּוּ לָבָם אַחֲרֵי אַבִּימֶלֶךְ כִּי אָמְרוּ
אֲחִינוּ הוּא: **{ד}** וַיִּתְּנוּ לוֹ שִׁבְעִים כֶּסֶף מִבֵּית בַּעַל בְּרִית וַיִּשְׁכֹּר בָּהֶם
אַבִּימֶלֶךְ אַנְשִׁים רִיקִים וּפְחָזִים וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו: **{ה}** וַיָּבֵא בֵּית אָבִיו
עַפְרָתָה וַיַּהַרְגֵם אֶת אַחִיו בְּנֵי יִרְבֵּעַל שִׁבְעִים אִישׁ עַל אַבְּן אַחַת וַיִּזְתֵּר
יֹתָם בֶּן יִרְבֵּעַל הַקָּטָן כִּי נִחְבָּא: (ס) **{ו}** וַיֵּאֲסֹפוּ כָּל בַּעְלֵי שְׁכָם וְכָל בֵּית

מלוא ויילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם: **{זז}** ויגדו ליוזתם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים: **{חח}** הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית (מלוכה) מלכה עלינו: **{טט}** ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי וכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: **{י}** ויאמרו העצים לתאנה לכי אתי מלכי עלינו: **{יא}** ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובותי הטובה והלכתי לנוע על העצים: **{יב}** ויאמרו העצים לגפן לכי אתי (מלוכי) מלכי עלינו: **{יג}** ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: **{יד}** ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך עלינו: **{טו}** ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון: **{טז}** ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו: **{יז}** אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדון: **{יח}** ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא: **{יט}** ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם: **{כ}** ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך: **{כא}** וינס יוזתם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: **{כב}** וישר אבימלך על ישראל שלש שנים: **{כג}** וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך: **{כד}** לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו: **{כה}** וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: **{כו}** ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם: **{כז}** ויצאו השדה ויבצרו את פרמיהם וידרךו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך: **{כח}** ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: **{כט}** ומי יתן את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה: **{ל}** וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו: **{לא}** וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכםם והנם צרים את

העיר עליך: **לב** ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה: **לג** והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך: (ו) **לד** ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארו בו על שכם ארבעה ראשים: **לה** ויצא געל בן עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן המארב: **לו** וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים: (ז) **לז** ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים: **לח** ויאמר אליו זבל איך אפוא פיה אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסותה בו צא נא עתה והלחם בו: (ח) **לט** ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך: **מ** וירדפוהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער: **מא** וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם: **מב** והיה ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך: **מג** ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכס: **מד** ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר וישני הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכוס: **מה** ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתץ את העיר ויזרעה מלח: (ט) **מו** וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית: **מז** ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם: **מח** ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על שכם ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני: **מט** ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף איש ואשה: (י) **נא** וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה: **נב** ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל: **נב** ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש: **נב** ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרוץ את גלגלתו: **נד** ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת: **נה** ויראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקומו: **נו** וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו: **נז** ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל: (יא)

שופטים פרק-י

א וַיִּקָּם אַחֲרַי אַבִּימֶלֶךְ לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בֶּן פּוּאָה בֶּן דָּוִד
אִישׁ יִשְׁשַׁכָּר וְהוּא יָשָׁב בְּשֹׁמֵר בְּהַר אֶפְרַיִם: **ב** וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל
עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בְּשֹׁמֵר: **ג** וַיִּקָּם אַחֲרָיו יֵאִיר
הַגִּלְעָדִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה: **ד** וַיְהִי לוֹ שְׁלֹשִׁים
בָּנִים רֹכְבִים עַל שְׁלֹשִׁים עֵירִים וּשְׁלֹשִׁים עֵירִים לָהֶם לָהֶם יִקְרָאוּ חֹת
יֵאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד: **ה** וַיָּמָת יֵאִיר וַיִּקְבֹּר בְּקִמּוֹן:
ו וַיִּסְפּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבֹדוּ אֶת הַבְּעָלִים
וְאֶת הָעֲשֻׁתְרוֹת וְאֶת אֱלֹהֵי אַרָם וְאֶת אֱלֹהֵי צִידוֹן וְאֶת אֱלֹהֵי מוֹאָב וְאֶת
אֱלֹהֵי בְנֵי עַמּוֹן וְאֶת אֱלֹהֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲזְבוּ אֶת יְהוָה וְלֹא עֲבָדוּהוּ:
ז וַיַּחַר אֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכָרם בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד בְּנֵי עַמּוֹן:
ח וַיִּרְעֻצּוּ וַיִּרְצֻצוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה הַהִיא שְׁמֹנֶה עָשָׂרָה שָׁנָה אֶת
כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ הָאֲמָרִי אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד:
ט וַיַּעֲבֹרוּ בְנֵי עַמּוֹן אֶת הַיַּרְדֵּן לְהִלָּחֵם גַּם בִּיהוּדָה וּבְבִנְיָמִן וּבְבֵית
אֶפְרַיִם וּתְצַר לְיִשְׂרָאֵל מְאֹד: **י** וַיִּזְעַקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה לֵאמֹר
חָטָאנוּ לָךְ וְכִי עֲזַבְנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ וְנַעֲבַד אֶת הַבְּעָלִים: **יא** וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא מִמִּצְרַיִם וּמִן הָאֲמָרִי וּמִן בְּנֵי עַמּוֹן וּמִן
פְּלִשְׁתִּים: **יב** וַצִּידוֹנִים וְעַמְלֵק וּמַעֲוֹן לָחֲצוּ אֶתְכֶם וּתְצַעְקוּ אֵלַי
וְאוֹשִׁיעָה אֶתְכֶם מִיַּד: **יג** וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וַתַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
לְכֵן לֹא אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: **יד** לָכוּ וְזַעְקוּ אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
בְּחַרְתֶּם בָּם הֲמָה יוֹשִׁיעוּ לָכֶם בְּעַת צָרְתְּכֶם: **טו** וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל יְהוָה חָטָאנוּ עֲשֵׂה אֵתָּה לָנוּ כְּכֹל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ אַךְ הַצִּילֵנוּ נָא הַיּוֹם
הַזֶּה: **טז** וַיִּסִּירוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֹּכַח מִקִּרְבָּם וַיַּעֲבֹדוּ אֶת יְהוָה וַתִּקְצַר
נַפְשׁוֹ בַּעֲמַל יִשְׂרָאֵל: **יז** וַיִּצַּעְקוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְעָד וַיִּאֲסְפוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בַּמִּצְפָּה: **יח** וַיֹּאמְרוּ הָעָם שָׂרֵי גִלְעָד אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מִי
הָאִישׁ אֲשֶׁר יַחַל לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי עַמּוֹן יְהִי לְרֹאשׁ לְכָל יֹשְׁבֵי גִלְעָד: **יט**

שופטים פרק-יא

א ויפתח הגלעדי הַיָּה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את
יפתח: **ב** ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את
יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה:
ג ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים
ריקים ויצאו עמו: **ד** ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל:
ה ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את
יפתח מארץ טוב: **ו** ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה
בבני עמון: **ז** ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי
ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם:
ח ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו
ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישרי גלעד: **ט** ויאמר יפתח
אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה
אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: **י** ויאמרו זקני גלעד אל יפתח
יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן נעשה: **יא** וילך יפתח עם
זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל
דבריו לפני יהוה במצפה: **יב** וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני
עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי: **יג** ויאמר מלך
בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים
מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום: **יד** ויוסף
עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון: **טו** ויאמר לו כה אמר
יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: **טז** כי
בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה:
יז וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצה
ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל
בקדש: **יח** וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא
ממזרח שמש לארץ מואב ויחננו בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי
ארנון גבול מואב: **יט** וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי
מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצה עד מקומי: **כ** ולא
האמין סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויחננו
ביהצה וילחם עם ישראל: **כא** ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת
כל עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ האמרי יושב הארץ
ההיא: **כב** ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר
ועד הירדן: **כג** ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו
ישראל ואתה תירשנו: **כד** הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו
תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש: **כה** ועתה
הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם

נלחם נלחם בם: **{כט}** בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור
ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא
הצלחתם בעת ההיא: **{כז}** ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה
להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון:
{כח} ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו: (פ)
{כט} ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את
מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון: **{ל}** וידר יפתח נדר ליהוה
ויאמר אם נתון תתן את בני עמון בידי: **{לא}** והיה היוצא אשר יצא
מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתו:
עולה: (פ) **{לב}** ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו:
{לג} ויכם מערוער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה
גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל: (פ) **{לד}** ויבא יפתח
המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא
יחידה אין לו ממנו בן או בת: **{לה}** ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו
ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית בעלכרי ואנכי פציתי פי אל
יהוה ולא אוכל לשוב: **{לו}** ותאמר אליו אבי פציתך את פיך אל יהוה
עשה לי כאשר יצא מפיה אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך
מבני עמון: **{לז}** ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני
שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי
(ורעיתי) ורעותי: **{לח}** ויאמר לך וישלח אותה שני חדשים ותלך היא
ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים: **{לט}** ויהי מקץ שנים חדשים
ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי
חוק בישראל: **{מ}** מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת
יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה: (o)

שופטים פרק-יב

{א} ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת
להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש:
{ב} ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואצעק
אתכם ולא הושעתם אותי מידם: **{ג}** ואראה כי אינך מושיע ואשימה
נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליכם אלי
היום הזה להלחם בי: **{ד}** ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את

אָפְרַיִם וַיְכֹחַ אֲנָשִׁי גִלְעָד אֶת אָפְרַיִם כִּי אָמְרוּ פְּלִיטֵי אָפְרַיִם אַתֶּם גִּלְעָד
בְּתוֹךְ אָפְרַיִם בְּתוֹךְ מְנַשֶּׁה: **{ה}** וַיִּלְכַּד גִּלְעָד אֶת מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן
לְאָפְרַיִם וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ פְּלִיטֵי אָפְרַיִם אָעֲבָרָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנָשִׁי גִלְעָד
הַאֲפָרְתִּי אַתָּה וַיֹּאמֶר לֹא: **{ו}** וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָמֵר נָא שְׁבִלְתָּ וַיֹּאמֶר סְבִלְתָּ
וְלֹא יָכִין לְדַבֵּר כֵּן וַיֹּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁחַטוּהוּ אֶל מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן וַיִּפֹּל בְּעַת
הַהִיא מֵאָפְרַיִם אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם אֲלָף: **{ז}** וַיִּשְׁפֹּט יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ
שָׁנִים וַיָּמָת יַפְתָּח הַגִּלְעָדִי וַיִּקְבַּר בְּעָרֵי גִלְעָד: **{ח}** וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו
אֶת יִשְׂרָאֵל אֲבָצָן מִבֵּית לָחֶם: **{ט}** וַיְהִי לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת
שָׁלַח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת הֵבִיא לְבָנָיו מִן הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל
שֶׁבַע שָׁנִים: **{י}** וַיָּמָת אֲבָצָן וַיִּקְבַּר בְּבֵית לָחֶם: **{יא}** וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו
אֶת יִשְׂרָאֵל אֵילֹון הַזְּבוּלֹנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים: **{יב}** וַיָּמָת
אֵילֹון הַזְּבוּלֹנִי וַיִּקְבַּר בְּאֵילֹון בְּאֶרֶץ זְבוּלֹן: **{יג}** וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת
יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹן בֶּן הַלֵּל הַפְּרָעֲתוֹנִי: **{יד}** וַיְהִי לוֹ אַרְבַּעִים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים
בָּנֵי בָנִים רֹכְבִים עַל שִׁבְעִים עָרִים וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים:
{טו} וַיָּמָת עֲבָדוֹן בֶּן הַלֵּל הַפְּרָעֲתוֹנִי וַיִּקְבַּר בְּפְרָעֲתוֹן בְּאֶרֶץ אָפְרַיִם בְּהַר
הָעֵמֶלְקִי: **{פ}**

שופטים פרק-יג

{א} וַיִּסְפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד
פְּלִשְׁתִּים אַרְבַּעִים שָׁנָה: **{ב}** וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרָעָה מִמִּשְׁפַּחַת
הַדְּנִי וְשִׁמּוֹ מְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ עֵקֶרָה וְלֹא יָלְדָה: **{ג}** וַיֵּרָא מְלֶאכֶּה יְהוָה אֶל
הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֲנֵה נָא אֶת עֵקֶרָה וְלֹא יִלְדָתָ וְהָרִית וַיִּלְדָתָ בֶּן:
{ד} וְעַתָּה הֲשִׁמְרִי נָא וְאַל תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכָר וְאַל תֹּאכְלִי כָּל טָמֵא: **{ה}** כִּי
הֲנֵה הָרָה וַיִּלְדָתָ בֶּן וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ כִּי נָזִיר אֱלֹהִים יְהִיָּה
הַנֶּעַר מִן הַבֶּטֶן וְהוּא יַחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: **{ו}** וַתֵּבֵא
הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר לְאִשָּׁה לֹאמַר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמְרָאֵהוּ כְּמֶרְאֵה
מְלֶאכֶּה הָאֱלֹהִים נוֹרָא מְאֹד וְלֹא שְׁאַלְתִּיהוּ אִי מִזֶּה הוּא וְאֵת שְׁמוֹ לֹא
הִגִּיד לִי: **{ז}** וַיֹּאמֶר לִי הֲנֵה הָרָה וַיִּלְדָתָ בֶּן וְעַתָּה אֵל תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכָר
וְאַל תֹּאכְלִי כָּל טָמֵא כִּי נָזִיר אֱלֹהִים יְהִיָּה הַנֶּעַר מִן הַבֶּטֶן עַד יוֹם מוֹתוֹ:
{ח} וַיַּעֲתֵר מְנוּחַ אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר בִּי אָדוֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
שָׁלַחְתָּ יְבוֹא נָא עוֹד אֵלַינוּ וַיִּזְרְנוּ מֵהַנְּעֻשָׁה לְנֶעַר הַיּוֹלֵד: **{ט}** וַיִּשְׁמַע
הָאֱלֹהִים בְּקוֹל מְנוּחַ וַיֵּבֵא מְלֶאכֶּה הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת

בשָׁדָה וּמְנוּחַ אִישָׁה אֵין עִמָּה: **יז** וּתְמַהֵר הָאִשָּׁה וּתְרַץ וּתְגַד לְאִישָׁה וּתֹאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּא בְיוֹם אֵלַי: **יח** וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ מְנוּחַ אַחֲרַי אֲשֶׁתּוֹ וַיָּבֵא אֶל הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲאֵתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶל הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי: **יט** וַיֹּאמֶר מְנוּחַ עֵתָה יָבֵא דְבָרֶיךָ מֵהַיְהוּה מִשְׁפֹּט הַנֶּעַר וּמַעֲשֵׂהוּ: **כ** וַיֹּאמֶר מְלֶאךָ הַיְהוּה אֶל מְנוּחַ מִכָּל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶל הָאִשָּׁה תִשְׁמַר: **כא** מִכָּל אֲשֶׁר יֵצֵא מִגִּפְןִי הַיַּיִן לֹא תֹאכַל וַיִּין וְשָׁכַר אֶל תִּשְׁתֵּי וְכָל טְמֵאָה אֶל תֹּאכַל כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִיָה תִשְׁמַר: **כב** וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל מְלֶאךָ הַיְהוּה נַעֲצֵרָה נָא אוֹתְךָ וְנַעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ גְּדִי עֲזִים: **כג** וַיֹּאמֶר מְלֶאךָ הַיְהוּה אֶל מְנוּחַ אִם תַּעֲצֹרְנִי לֹא אֲכַל בְּלַחְמְךָ וְאִם תַּעֲשֵׂה עֲלֵה לִיהוּה תַעֲלֶנָּה כִּי לֹא יָדַע מְנוּחַ כִּי מְלֶאךָ הַיְהוּה הוּא: **כד** וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל מְלֶאךָ הַיְהוּה מִי שָׁמַךְ כִּי יָבֵא (דְּבַרְיִךְ) דְּבָרְךָ וְכַבְּדוּךָ: **כה** וַיֹּאמֶר לוֹ מְלֶאךָ הַיְהוּה לְמָה זֶה תִשְׁאַל לְשָׁמִי וְהוּא פֹלְאִי: **כו** וַיִּקַּח מְנוּחַ אֶת גְּדִי הָעֲזִים וְאֶת הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל הַצֹּר לִיהוּה וּמִפְּלֹא לַעֲשׂוֹת וּמְנוּחַ וְאֲשֶׁתּוֹ רָאִים: **כז** וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלֵּהָב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשָּׁמַיְמָה וַיַּעַל מְלֶאךָ הַיְהוּה בְּלֵהָב הַמִּזְבֵּחַ וְאֲשֶׁתּוֹ רָאִים וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם אֶרְצָה: **כח** וְלֹא יָסַף עוֹד מְלֶאךָ הַיְהוּה לְהִרְאֹה אֶל מְנוּחַ וְאֶל אֲשֶׁתּוֹ אֲזַיִדַּע מְנוּחַ כִּי מְלֶאךָ הַיְהוּה הוּא: **כט** וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל אֲשֶׁתּוֹ מוֹת נָמוּת כִּי אֵלֵהִים רָאִינוּ: **ל** וּתֹאמֶר לוֹ אֲשֶׁתּוֹ לוֹ חֲפֹץ הַיְהוּה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא לְקַח מִיָּדֵנוּ עֲלֵה וּמִנְחָה וְלֹא הִרְאָנוּ אֶת כָּל אֱלֹהִים וְכַעַת לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ כְּזֹאת: **לא** וּתְלַד הָאִשָּׁה בֶן וּתִקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁמִשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנֶּעַר וַיְבָרְכֵהוּ הַיְהוּה: **לב** וּתְחַל רוּחַ הַיְהוּה לְפַעֲמוֹ בְּמַחְנֵה דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתְּאֵל: **לג**

שופטים פרק-יד

א וַיֵּרֶד שְׁמִשׁוֹן תְּמַנְתָּה וַיִּרְא אִשָּׁה בְּתַמְנְתָּה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים: **ב** וַיַּעַל וַיַּגֵּד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רָאִיתִי בְּתַמְנְתָּה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעֵתָה קָחוּ אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה: **ג** וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הֲאֵין בְּבָנוֹת אַחֵיךָ וּבְכָל עַמִּי אִשָּׁה כִּי אֵתָה הוֹלֵךְ לְקַחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֵרְלִים וַיֹּאמֶר שְׁמִשׁוֹן אֶל אָבִיו אוֹתָהּ קַח לִי כִּי הִיא יִשְׂרָה בְּעֵינַי: **ד** וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מִיְהוּה הִיא כִּי תֹאנָה הוּא מִבְּקִשׁ מִפְּלִשְׁתִּים וּבַעַת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים מִשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל: **ה** וַיֵּרֶד שְׁמִשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ תְּמַנְתָּה וַיָּבֵאוּ עַד כְּרָמִי תְּמַנְתָּה וְהִנֵּה כְּפִיר אֲרִיּוֹת שָׂאֵג לְקַרְאָתוֹ:

ו ותצלח עליו רוח יהוה וישפעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: **ז** וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: **ח** וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגוית האריה ודבש: **ט** וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש: **י** וירד אביו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים: **יא** ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: **יב** ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתת לי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים: **יג** ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: **יד** ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים: **טו** ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואת בית אביו באש הלירשנו קראתם לנו הלא: **טז** ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדת לי וילך אגיד: **יז** ותבך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה: **יח** ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: **יט** ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויהי מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביו: **כ** ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו:

שופטים פרק-טו

א ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא: **ב** ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנא שנאתה ואתננה למרעה הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה: **ג** ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה: **ד** וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות

בתוך: **ה** ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית: **ו** ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש: **ז** ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אהדל: **ח** ויה איתם שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם: **ט** (ס) ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי: **י** ויאמרו איש יהודה למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: **יא** וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם: **יב** ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם: **יג** ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע: **יד** הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהינה העבתיים אשר על זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: **טו** וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויה בה אלף איש: **טז** ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הפיתי אלף איש: **יז** ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: **יח** ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים: **יט** ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: **כ** וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה: (פ)

שופטים פרק-טז

א וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה: **ב** לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנהו: **ג** וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הברים וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון: (פ) **ד** ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק וישמה

דלילה: **ה** ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה
כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה
כסף: **ו** ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה
תאסר לענותך: **ז** ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים
לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם: **ח** ויעלו לה סרני
פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם:
ט והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק
את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו:
י ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה
הגידה נא לי במה תאסר: **יא** ויאמר אליה אם אסור יאסרוני בעבתים
חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם:
יב ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו
פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתי כחוט:
יג ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים
הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם תארגי את שבע מחלפות ראשי
עם המסכת: **יד** ותתקע בידו ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון
וייקץ משנתו ויסע את היתד הארג ואת המסכת: **טו** ותאמר אליו
איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא
הגדת לי במה כחך גדול: **טז** ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים
ותאלצהו ותקצר נפשו למות: **יז** ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה
לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני
כחי וחליתי והייתי ככל האדם: **יח** ותרא דלילה כי הגיד לה את כל
לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד (לה) לי
את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם: **יט** ותישנהו
על ברפיה ותקרא לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו
ויסר כחו מעליו: **כ** ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר
אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו:
כא ויאחזהו פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו
בנחשתים ויהי טוחן בבית (האסירים) האסורים: **כב** ויחל שער
ראשו לצמח כאשר גלח: (פ) **כג** וסרני פלשתים נאספו לזבח זבח
גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון
אויבינו: **כד** ויראו אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו
בידנו את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את חללינו: **כה** ויהי
(כי) (טוב) כטוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון
מבית (האסירים) האסורים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים:
כו ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה אותי (והימשני)

והמשני את העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם: **כז** והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: **כח** ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים: **כט** וילפת שמשון את שני עמודי התור אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו: **ל** ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו: **לא** וירדו אחיו וכל בית אביו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה: (פ)

שופטים פרק-יז

א ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו: **ב** ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך (ואתי) ואת אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: **ג** וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: **ד** וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: **ה** והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים ומלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן: **ו** בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו ויעשה: (פ) **ז** ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם: **ח** וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ומצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו: **ט** ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר ומצא: **י** ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי: **יא** ויזאל הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו: **יב** ומלא מיכה את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה: **יג** ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי הנה לי הלוי לכהן:

שופטים פרק-יח

א בַּיָּמִים הָהֵם אִין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיָּמִים הָהֵם שָׁבַט הַדְּנִי מִבְּקֵשׁ לוֹ נִחְלָה לְשֹׁבֵת כִּי לֹא נִפְלָה לוֹ עַד הַיּוֹם הַהוּא בְּתוֹךְ שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִחְלָה: **ב** וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי דָן מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמִשָּׁה אַנְשִׁים מִקְצוֹתֵם אַנְשִׁים בְּנֵי חֵיל מִצְרָעָה וּמֵאֲשֶׁתָּאֵל לְרַגְלֵךְ אֶת הָאָרֶץ וּלְחַקְרָהּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לָכוּ חִקְרוּ אֶת הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ הֵר אֶפְרַיִם עַד בַּיִת מִיכָה וַיְלִינוּ שָׁם: **ג** הִמָּה עִם בַּיִת מִיכָה וְהִמָּה הִפְּרִיזוּ אֶת קוֹל הַנְּעָר הַלְוִי וַיִּסּוּרוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִי הֵבִיאָךְ הֵלֵם וּמָה אַתָּה עוֹשֶׂה בְּזֶה וּמָה לָּךְ פֶּה: **ד** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כֹּזֵה וְכֹזֵה עָשָׂה לִי מִיכָה וַיִּשְׁכַּרְנִי וְאַהֲבִי לוֹ לְכֹהֵן: **ה** וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׂאֵל נָא בְּאֱלֹהִים וְנִדְעָה הַתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּנוּ אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ הַלְכִים עֲלֵיָהּ: **ו** וַיֹּאמֶר לָהֶם הִכְהֵן לָכוּ לְשִׁלּוֹם נִכַח יְהוָה דְּרַכְּכֶם אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָהּ: **ז** וַיִּלְכוּ חֲמִשַּׁת הָאָנְשִׁים וַיָּבֹאוּ לְיִשָּׁה וַיִּרְאוּ אֶת הָעַם אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ יוֹשְׁבֵת לְבִטְחָה כְּמִשְׁפַּט צְדִנִים שִׁקֵּט וּבִטְחָה וְאִין מְכֻלִּים דְּבַר בְּאָרֶץ יוֹרֵשׁ עֶצֶר וּרְחֻקִים הִמָּה מִצְדִּנִים וְדַבֵּר אִין לָהֶם עִם אָדָם: **ח** וַיָּבֹאוּ אֶל אַחִיהֶם צְרָעָה וְאֲשֶׁתָּאֵל וַיֹּאמְרוּ לָהֶם אַחִיהֶם מָה אַתֶּם: **ט** וַיֹּאמְרוּ קוּמָה וְנַעֲלָה עֲלֵיהֶם כִּי רָאִינוּ אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה טוֹבָה מְאֹד וְאַתֶּם מִחְשִׁים אֵל תַּעֲצְלוּ לְלַכֵּת לְבֹא לְרִשְׁתָּהּ אֶת הָאָרֶץ: **י** כְּבֹאְכֶם תָּבֹאוּ אֶל עַם בִּטְחָה וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם כִּי נִתְּנָה אֲלֵהֶם בְּיַדְכֶם מְקוֹם אֲשֶׁר אִין שָׁם מַחְסוֹר כָּל דְּבַר אֲשֶׁר בְּאָרֶץ: **יא** וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת הַדְּנִי מִצְרָעָה וּמֵאֲשֶׁתָּאֵל שֵׁשׁ מְאוֹת אִישׁ חֲגוּר כָּלִי מִלְחָמָה: **יב** וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּקִרְיַת יַעֲרִים בִּיהוּדָה עַל פֶּן קָרְאוּ לְמְקוֹם הַהוּא מַחְנֵה דָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אַחֲרֵי קִרְיַת יַעֲרִים: **יג** וַיַּעֲבְרוּ מִשָּׁם הֵר אֶפְרַיִם וַיָּבֹאוּ עַד בַּיִת מִיכָה: **יד** וַיַּעֲנוּ חֲמִשַּׁת הָאָנְשִׁים הַהֵלְכִים לְרַגְלֵךְ אֶת הָאָרֶץ לִישׁ וַיֹּאמְרוּ אֵל אַחִיהֶם הִידְעָתֶם כִּי יֵשׁ בְּבֵתִים הָאֵלָה אֲפֹד וּתְרָפִים וּפְסָל וּמִסְכָּה וְעֵתָה דַּעוּ מָה תַעֲשׂוּ: **טו** וַיִּסּוּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל בַּיִת הַנְּעָר הַלְוִי בַיִת מִיכָה וַיִּשְׁאַלוּ לוֹ לְשִׁלּוֹם: **טז** וְשֵׁשׁ מְאוֹת אִישׁ חֲגוּרִים כָּלִי מִלְחָמָתָם נֹצְבִים פָּתַח הַשַּׁעַר אֲשֶׁר מִבְּנֵי דָן: **יז** וַיַּעֲלוּ חֲמִשַּׁת הָאָנְשִׁים הַהֵלְכִים לְרַגְלֵךְ אֶת הָאָרֶץ בָּאוּ שָׁמָּה לְקַחוּ אֶת הַפְּסָל וְאֶת הָאֲפֹד וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַמִּסְכָּה וְהִכְהֵן נֹצֵב פָּתַח הַשַּׁעַר וְשֵׁשׁ מְאוֹת הָאִישׁ הַחֲגוּר כָּלִי הַמִּלְחָמָה: **יח** וְאֵלָה בָּאוּ בַיִת מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת פְּסָל הָאֲפֹד וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַמִּסְכָּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִכְהֵן מָה אַתֶּם עוֹשִׂים: **יט** וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַחֲרַשׁ שִׁים יָדְךָ עַל פִּיךָ וְלֹךְ עִמָּנוּ וְהָיָה לָנוּ לְאָב וּלְכֹהֵן הַטוֹב הַיּוֹתֵךְ כֹּהֵן לְבַיִת אִישׁ אֶחָד אוֹ הַיּוֹתֵךְ כֹּהֵן לְשֹׁבֵת

וּלְמִשְׁפַּחַה בְּיִשְׂרָאֵל: **[כ]** וַיֵּיטֵב לֵב הַפֶּהָן וַיִּקַּח אֶת הָאֶפֹּד וְאֶת הַתָּרְפִים
וְאֶת הַפָּסֶל וַיָּבֵא בְּקֶרֶב הָעַם: **[כא]** וַיָּפְנוּ וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׁימוּ אֶת הַטָּף וְאֶת
הַמִּקְנֵה וְאֶת הַכְּבוֹדָה לִפְנֵיהֶם: **[כב]** הִמָּה הִרְחִיקוּ מִבֵּית מִיכָה
וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵתִים אֲשֶׁר עִם בֵּית מִיכָה נִזְעְקוּ וַיִּדְבְּקוּ אֶת בְּנֵי דָן:
[כג] וַיִּקְרְאוּ אֶל בְּנֵי דָן וַיִּסְבוּ פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה מַה לָּךְ כִּי נִזְעַקְתָּ:
[כד] וַיֹּאמֶר אֶת אֱלֹהֵי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְקַחְתֶּם וְאֶת הַפֶּהָן וַתֵּלְכוּ וַיִּמָּה לִּי
עוֹד וַיִּמָּה זֶה תֹּאמְרוּ אֵלַי מַה לָּךְ: **[כה]** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי דָן אַל תִּשְׁמַע
קוֹלְךָ עִמָּנוּ פֶּן יִפְגְּעוּ בְּכֶם אֲנָשִׁים מְרֵי נֶפֶשׁ וְאַסְפֹּתָה נֶפֶשְׁךָ וְנִפְשׁ בֵּיתְךָ:
[כו] וַיֵּלְכוּ בְּנֵי דָן לְדַרְכָּם וַיֵּרָא מִיכָה כִּי חֲזַקִּים הִמָּה מִמָּנוּ וַיִּפֶן וַיָּשֶׁב אֶל
בֵּיתוֹ: **[כז]** וְהִמָּה לְקַחוּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה מִיכָה וְאֶת הַפֶּהָן אֲשֶׁר הָיָה לוֹ
וַיָּבֵאוּ עַל לִישׁ עַל עִם שִׁקֵּט וּבִטָּח וַיִּכּוּ אוֹתָם לְפִי חֶרֶב וְאֶת הָעִיר שָׂרְפוּ
בְּאֵשׁ: **[כח]** וְאִין מִצִּיל כִּי רְחוּקָה הִיא מִצִּידוֹן וְדָבָר אִין לָהֶם עִם אָדָם
וְהִיא בְּעַמְּקֵי אֲשֶׁר לְבֵית רְחוֹב וַיִּבְנוּ אֶת הָעִיר וַיָּשֻׁבוּ בָּהּ: **[כט]** וַיִּקְרְאוּ
שֵׁם הָעִיר דָּן בְּשֵׁם דָּן אָבִיהֶם אֲשֶׁר יוֹלֵד לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹלָם לִישׁ שֵׁם הָעִיר
לְרֵאשִׁנָּה: **[ל]** וַיִּקְימוּ לָהֶם בְּנֵי דָן אֶת הַפָּסֶל וַיְהוֹנָתָן בֶּן גֵּרְשָׁם בֶּן מְנַשֶּׁה
הוּא וּבְנָיו הָיוּ כֹהֲנִים לְשִׁבְטֵי הַדָּנִי עַד יוֹם גְּלוֹת הָאָרֶץ: **[לא]** וַיִּשְׁימוּ לָהֶם
אֶת פָּסֶל מִיכָה אֲשֶׁר עָשָׂה כָּל יְמֵי הַיּוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים בְּשִׁלָּה: (פ)

שופטים פרק-יט

[א] וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וּמֶלֶךְ אִין בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהִי אִישׁ לְוִי גֵר בְּיִרְכָתֵי הַר
אֶפְרַיִם וַיִּקַּח לוֹ אִשָּׁה פִּילְגֶשֶׁת מִבֵּית לָחֵם יְהוּדָה: **[ב]** וַתִּזְנֶה עָלָיו פִּילְגֶשֶׁת
וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ אֶל בֵּית אָבִיהָ אֶל בֵּית לָחֵם יְהוּדָה וַתְּהִי שָׁם יָמִים אַרְבַּעַה
חֳדָשִׁים: **[ג]** וַיִּקֶּם אִישָׁה וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ לְדַבֵּר עַל לְבָהּ (לְהַשִּׁיבוֹ)
לְהַשִּׁיבָה וְנִעְרוּ עִמּוֹ וְצָמַד חֲמָרִים וַתְּבִיאֶהוּ בֵּית אָבִיהָ וַיֵּרְאֶהוּ אָבִי
הַנְּעֶרָה וַיִּשְׁמַח לְקִרְאָתוֹ: **[ד]** וַיַּחֲזֵק בּוֹ חֲתָנָהּ אָבִי הַנְּעֶרָה וַיָּשֶׁב אֶתֹ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיֵּלִינוּ שָׁם: **[ה]** וַיְהִי בַיּוֹם הָרְבִיעִי וַיִּשְׁכְּמוּ
בַּבֹּקֶר וַיִּקֶּם לְלַכֵּת וַיֹּאמֶר אָבִי הַנְּעֶרָה אֶל חֲתָנָהּ סֶעַד לְבָךְ פֶּת לָחֵם
וְאַחַר תֵּלְכוּ: **[ו]** וַיָּשֻׁבוּ וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיִּשְׁתּוּ וַיֹּאמֶר אָבִי הַנְּעֶרָה
אֶל הָאִישׁ הוֹאֵל נָא וְלִין וַיֵּטֵב לְבָךְ: **[ז]** וַיִּקֶּם הָאִישׁ לְלַכֵּת וַיִּפְצַר בּוֹ חֲתָנָהּ
וַיָּשֶׁב וַיֵּלֶן שָׁם: **[ח]** וַיִּשְׁכַּם בַּבֹּקֶר בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי לְלַכֵּת וַיֹּאמֶר אָבִי
הַנְּעֶרָה סֶעַד נָא לְבָבְךָ וְהִתְמַהֲמַהוּ עַד נְטוֹת הַיּוֹם וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם:
[ט] וַיִּקֶּם הָאִישׁ לְלַכֵּת הוּא וּפִילְגֶשֶׁת וְנִעְרוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ חֲתָנָהּ אָבִי הַנְּעֶרָה

הנה נא רפה היום לערב לינו. נא הנה חנות היום לין פה וייטב לבבך
והשכמתם מחר לדרפכם והלקת לאהלה: **יז** ולא אבה האיש ללון ויקם
וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים
ופילגשו עמו: **יח** הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו
לכה נא ונסורה אל עיר היבوسی הזאת ונלין בה: **יט** ויאמר אליו אדניו
לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה:
כ ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה:
כא ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן:
כב ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש
מאסף אותם הביתה ללון: **כג** והנה איש זקן בא מן מעשהו מן
השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני
ימיני: **כד** וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש
הזקן אנה תלה ומאין תבוא: **כה** ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם
יהודה עד ירפתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת
בית יהוה אני הלה ואין איש מאסף אותי הביתה: **כו** וגם תבן גם
מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין
מחסור כל דבר: **כז** ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי
רק ברחוב אל תלן: **כח** ויביאהו לביתו (ויבול) ויבל לחמורים וירחצו
רגליהם ויאכלו וישתו: **כט** המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר
אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש
בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו:
ל ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחי אל תרעו נא
אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת:
לא הנה בתי הבתולה ופילגשה אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו
להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת:
לב ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם
החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה (בעלות)
כעלות השחר: **לג** ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש
אשר אדוניה שם עד האור: **לד** ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות
הבית ויצא ללקת לדרך והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה
על הסף: **לה** ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור
ויקם האיש וילך למקמו: **לו** ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק
בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול
ישראל: **לז** והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום
עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עזו
ודברו: (פ)

שופטים פרק-כ

א וַיֵּצְאוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּתְקַהֵל הָעֵדָה כְּאִישׁ אֶחָד לְמִדָּן וְעַד בָּאָר שֶׁבַע וְאַרְץ הַגִּלְעָד אֶל יְהוָה הַמְצַפֶּה: **ב** וַיִּתְיַצְבוּ פְּנֹת כָּל הָעָם כָּל שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל בְּקֵהֶל עִם הָאֱלֹהִים אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלְפֵי אִישׁ רַגְלֵי שְׁלֹף חֶרֶב: **ג** וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי בְנֵימִן כִּי עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמְצַפֶּה וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבְּרוּ אִיכָּה נְהִיתָה הָרַעָה הַזֹּאת: **ד** וַיַּעַן הָאִישׁ הַלְוִי אִישׁ הָאִשָּׁה הַנִּרְצָחָה וַיֹּאמֶר הַגְּבֻעָתָה אֲשֶׁר לְבְנֵימִן בְּאֵתִי אָנִי וּפִילְגָשִׁי לְלוּן: **ה** וַיִּקְמוּ עָלָי בְּעָלֵי הַגְּבֻעָה וַיִּסְבּוּ עָלַי אֶת הַבַּיִת לִילָה אוֹתִי דָמוֹ לְהֵרֵג וְאֶת פִּילְגָשִׁי עִנּוּ וַתִּמָּת: **ו** וְאֶחָז בְּפִילְגָשִׁי וְאַנְתָּחָה וְאַשְׁלָחָה בְּכָל שְׂדֵה נַחֲלַת יִשְׂרָאֵל כִּי עָשׂוּ זִמָּה וַנִּבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל: **ז** הִנֵּה כְּלַכֶּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָבוּ לָכֶם דָּבָר וְעַצָּה הַלֵּם: **ח** וַיִּקָּם כָּל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד לֵאמֹר לֹא נִלְךָ אִישׁ לְאַהֲלוֹ וְלֹא נָסוּר אִישׁ לְבֵיתוֹ: **ט** וְעַתָּה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לְגַבְעָה עָלֶיךָ בְּגוֹרְלִי: **י** וְלִקְחֵנוּ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים לְמֵאָה לְכָל שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה לְאֶלְפֵי וְאֶלְפֵי לְרַבְבָּה לְקַחַת צֵדָה לְעִם לַעֲשׂוֹת לְבוֹאֵם לְגַבֵּעַ בְּנֵימִן כְּכֹל הַנִּבְלָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל: **יא** וַיֹּאסֹף כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הָעִיר כְּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים: **יב** וַיִּשְׁלְחוּ שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל אַנְשִׁים בְּכָל שַׁבְּטֵי בְנֵימִן לֵאמֹר מָה הָרַעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נְהִיתָה בְּכֶם: **יג** וְעַתָּה תָּנוּ אֶת הָאֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיעֵל אֲשֶׁר בְּגַבְעָה וּנְמִיתֶם וּנְבַעְרָה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ בְּנֵי בְנֵימִן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל אַחֵיהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **יד** וַיֹּאסִּפוּ בְנֵי בְנֵימִן מִן הָעָרִים הַגְּבֻעָתָה לְצַאת לְמַלְחָמָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **טו** וַיִּתְּפְקְדוּ בְנֵי בְנֵימִן בַּיּוֹם הַהוּא מִהָעָרִים עֲשָׂרִים וְשָׁשָׁה אֶלְפֵי אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב לְבַד מִיִּשְׁבֵי הַגְּבֻעָה הַתְּפֻקְדוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בַּחֹר: **טז** מִכָּל הָעָם הַזֶּה שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בַּחֹר אֶטֶר יָד יְמִינוֹ כָּל זֶה קָלַע בְּאֶבֶן אֶל הַשַּׁעֲרָה וְלֹא יַחְטֵא: **יז** וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתְּפֻקְדוֹ לְבַד מִבְּנֵימִן אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלְפֵי אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב כָּל זֶה אִישׁ מַלְחָמָה: **יח** וַיִּקְמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית אֵל וַיִּשְׁאַלוּ בְּאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה לָנוּ בַּתְּחִלָּה לְמַלְחָמָה עִם בְּנֵי בְנֵימִן וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה בַּתְּחִלָּה: **יט** וַיִּקְוּמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבִקֵּר וַיַּחֲנוּ עַל הַגְּבֻעָה: **כ** וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה עִם בְּנֵימִן וַיַּעֲרְכוּ אֹתָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל מַלְחָמָה אֶל הַגְּבֻעָה: **כא** וַיֵּצְאוּ בְנֵי בְנֵימִן מִן הַגְּבֻעָה וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי אִישׁ אַרְצָה: **כב** וַיִּתְחַזַּק הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפוּ לַעֲרֹךְ מַלְחָמָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר עָרְכוּ שָׁם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן: **כג** וַיַּעֲלוּ בְנֵי

ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסיף לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עליו אליו: (פ) **{כד}** ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני: **{כה}** ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב: **{כז}** ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: **{כח}** וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם: **{כח}** ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם אהדל ויאמר יהוה עליו כי מחר אתננו בידך: **{כט}** וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב: (פ) **{ל}** ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם: **{לא}** ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלישים איש בישראל: **{לב}** ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן העיר אל המסלות: **{לג}** וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקומו ממערה גבע: **{לד}** ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מפל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה: (פ) **{לה}** ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב: **{לו}** ויראו בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה: **{לז}** והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב: **{לח}** והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר: **{לט}** ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלישים איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה: **{מ}** והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה: **{מא}** ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה: **{מב}** ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתה ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: **{מג}** פתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש: **{מד}** ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: **{מה}** ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש: **{מו}** ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב

ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל: **מז** ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: **מח** ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש: (פ)

שופטים פרק-כא

א ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה: **ב** ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול: **ג** ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבת אחד: **ד** ויהי ממחרת וישפיו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: (פ) **ה** ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: **ו** וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבת אחד מישראל: **ז** מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים: **ח** ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיביש גלעד אל הקהל: **ט** ויתפקד העם והנה אין שם איש מיזשבי יבש גלעד: **י** וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף: **יא** וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו: **יב** וימצאו מיזשבי יביש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען: (ס) **יג** וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: **יד** וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: **טו** והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל: **טז** ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה: **יז** ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל: **יח** ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן: (ס) **יט** ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכם

וּמִנְגַב לְלִבּוֹנָה: **{כ}** (ויצו) וַיֵּצֵא אֶת בְּנֵי בְנֵי־יִמִּן לֵאמֹר לְכוּ וְאַרְבַּתֶּם
בְּכַרְמִים: **{כא}** וּרְאִיתֶם וְהִנֵּה אִם יֵצְאוּ בָנוֹת שְׂלִלוֹ לְחֹול בְּמַחְלוֹת
וַיִּצְאֶתֶם מִן הַכַּרְמִים וְחִטְפֹּתֶם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבָּנוֹת שְׂלִלוֹ וְהִלַּכְתֶּם
אֶרֶץ בְּנֵי־מִן: **{כב}** וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ אֲבוֹתֶם אוֹ אַחֵיהֶם (לְרוֹב) לְרִיב אֵלֵינוּ
וְאָמְרֵנוּ אֵלֵיהֶם חֲנוּנוֹ אוֹתָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשְׁתּוֹ בְּמִלְחָמָה כִּי לֹא
אַתֶּם נָתַתֶּם לָהֶם כָּעֵת תִּאֲשָׁמוּ: **{כג}** וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי בְנֵי־יִמִּן וַיֵּשְׂאוּ
נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן הַמַּחְלָלוֹת אֲשֶׁר גָּזְלוּ וַיֵּלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל נַחֲלֹתָם וַיָּבִנוּ
אֶת הָעָרִים וַיֵּשְׁבוּ בָהֶם: **{כד}** וַיִּתְהַלְכוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא
אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ: **{כה}** בַּיָּמִים הָהֵם
אִין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה: (חזק)